

עפ"ת 26456/07 - אבראהים ג'בארין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 17-07-26456 ג'בארין נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מס' תיק חיצוני

בפני כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
המעורער אבראהים ג'בארין
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

המעורער הגיע בתאריך 12.7.17 הودעת ערעור על גזר דין של בית המשפט קמא שנית בתאריך 2.7.12, היינו - לפני כ 5 שנים.

המעורער לא הקדים להודעת הערעור בקשה להארכת מועד להגשת הערעור, אך עיין בהודעת הערעור מעלה כי לשיטתו, העובדה כי פרוטוקול הדיון עליו נכתבו הכרעת הדין וכן גזר הדין לא נשא תאריך (מדובר בפרוטוקול בכתב יד כל הנראה על רקע תקלה בנתן המשפט), מקנה לו את הזכות להגיש ערעור בכל מועד שיחפות, וכדבריו: "נראה כי במצב דברים זה פותחה בפני המעורער הדרך לערער על גזר הדין גופו כו"ם" (ס' 5 להודעת הערעור).

זה המקום להפנות לנוטני המקרה - כנגד המעורער הוגש, בתאריך 2.7.12, כתב אישום בהקשר לאירוע מתאריך 1.7.12 אז נוג ברכב חרף 3 פסילות שהושטו עליו על ידי בית המשפט השונים. אחת מאותן פסילות ניתנה במסגרת תיק תעבורה (חדרה) 11592/02, אז נדון, בין יתר רכיבי הענישה, ל 10 שנות פסילה. באופן כללי ניתן לומר כי מדובר במאי שלחוותו עבר תעבורתי עשיר, נעצר מספר רב יחסית של פעמים כשהוא נהג בזמן פסילה ואף ריצה מספר תקופות מאסר בשל כך.

בתאריך 2.7.12 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו תושת על המעורער (שוב) תקופת פסילה של 10 שנים וזאת בנוסף לרכיבי ענישה נוספים שככלו גם הפעם מאסר בפועל. בית המשפט קמא אימץ את ההסדר.

בתאריך 18.5.17 הגיע המעורער לבית המשפט קמא בקשה לסייע את הפסילה כך שלא תחול על הרכב מסחרי. הבקשה נדחתה בתאריך 14.6.17. בהודעת הערעור צוין כי הערעור מתיחס הן לגזר דין מתאריך 2.7.12 והן להחלטה לעיל מתאריך 14.6.17.

ニימוקי הערעור, בקצרה, הינו כי עונש הפסילה למשך 10 שנים שנגזר על המערער היה מופלג בחומרתו וכי על בית המשפט קמא היה לדוחות את ההסדר. עוד נתען, כי על בית המשפט היה להיעתר לבקשת סיג הפסילה.

אני סבור שיש מקום להאריך את המועד להגשת הودעת הערעור. כפי שצוין לעיל, מדובר בערעור שהוגש כ 5 שנים לאחר מתן גזר הדין. הנימוק שהובא בהודעת הערעור, כאילו מוקנית לumarur הזכות להגיש את הערעור גם בחולף 5 שנים רק משום שלל פרוטוקול הדיון לא צוין תאריך, לאו נימוק הוא. גם המערער אינו חולק כי מדובר בגזר דין שנייתן לפני כ 5 שנים. אפנה לכך כי במסגרת גזר הדיןណון המערער לתקופת מאסר והוא השתחרר זה מכבר ממאסרו זה.

בנוסף, סיכוי הערעור הינם קלושים. מדובר בגזר דין אשר אימץ הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים. המערער, יציין, היה מיוצג על ידי עו"ד והסדר שכלל, כך עליה, את עברו המכובד עד מאוד של המערער ואת העובדה כי הוא שב וביצע עבירות תעבורה ושב ונוהג חרף פסילות שניתנו בעניינו. המערער אףណון לתקופות מאסר בהקשר זה והדבר, כך עליה, לא הרתיעו.

המערער ציין כי הודעת הערעור מוגשת גם על החלטת בית המשפט קמא שניתנה לאחרונה (בתאריך 14.6.17) ולפיה נדחתה בקשה לסייע הפסילה. עיר בהקשר זה כי לבית המשפט מוקנית הסמכות לסייע את הפסילה אולם זאת במסגרת גזר הדין. ס' 36 א' לפיקודת התעבורה קובע כי על בית המשפט לציין את הנسبות המיחודות שהביאו אותו לסייע הפסילה **במסגרת פסק הדין**. משכך, מלכתחילה לא היה מקום להגיש את הבקשה לסייע הפסילה כ 5 שנים לאחר מתן גזר הדין וגם לגופו של עניין צדק בית המשפט קמא בדחוינו של הבקשה ובഫנווילו לכך כי סיג הפסילה באופן שיותר למערער לנוהג על רכב מסחרי יbia לביטולו בפועל של העונש שנגזר על המערער.

סוף דבר, אני מורה על דחיתת הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור.

המציאות תשגור ההלין.

שלוח לצדים.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ז, 15 ביולי 2017, בהעדר הצדדים.